

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/277/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511216737
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511216737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: SATRO, s.r.o., so sídlom Polianky 9, Bratislava, IČO: 31 335 161, zastúpený splnomocnencom: STANO & MILLS, s.r.o., so sídlom Nám. 1 mája 16, Bratislava, IČO: 36 869 571, proti odporcovi: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XX, o zaplatenie sumy 534,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 12. marca 2013, č. k. 10C/78/2012-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa zmluvnej pokuty a v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 202,40 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 202,40 eur od 20.12.2011 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, keď vo zvyšku návrh zamietol. Súd určil, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je oprávnenie navrhovateľa ako dodávateľa uplatniť si zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur voči odporcovi ako spotrebiteľovi je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O trovách konaniach rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu vo výške 40,06 eur a iné trovy konania v sume 12,16 eur a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 43 ods. 1, 2, 3 písm. c), § 43 ods. 5 písm. b), e) Zákona o elektronických telekomunikáciách, § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb., § 23a ods. 2 cit. zák., § 52 ods. 1, 2, 4, § 53 ods. 1, 3 písm. a), 4 Občianskeho zákonníka, § 489 Občianskeho zákonníka, § 153 ods. 3, 4 O.s.p., § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne iba v časti nezaplateného účastníckeho poplatku 130,40 eur za obdobie od 1.6.2009 do 26.11.2009, a v časti zmluvnej pokuty vo výške 72 eur za nevrátené zariadenie odporcom po odstúpení od zmluvy zo strany navrhovateľa. Medzi navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou - nepodnikateľom bola uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 cit. zák. o telekomunikáciách, keď neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné zmluvné podmienky a cenník s obsahom ktorého bol odporca pri uzatvorení zmluvy riadne oboznámený. Navrhovateľ si uplatnil u odporcu odvolávajúc sa na všeobecné obchodné podmienky a cenník i zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a a nasledujúceho zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka a preto bol povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ

nepreukázal súdu, že s odporcom individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmlúv a najmä všeobecných zmluvných podmienok, ani samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností. Súd preto aj vyhodnotil uplatnenú sumu 331,94 eur z titulu zmluvnej pokuty za neprímeranú, keďže z obsahu zmluvy ani z cenníka zmluvných pokút nevyplýva, že by mal odporca ako spotrebiteľ možnosť prejavíť svoju vôľu súhlasiť s uvedenou výškou zmluvnej pokuty a z toho dôvodu uplatnený nárok na zmluvnú pokutu v sume 331,94 eur zamietol. Súd prihliadol na to, že ak je zabezpečenie plnenia totožnej zmluvnej povinnosti dojednané viacerými spôsobmi (úrokmi z omeškania, zmluvnou pokutou), ktoré sú zároveň z kauzálneho hľadiska obdobnými sankčnými inštitútmi je potrebné skúmať primeranosť takéhoto zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška zabezpečenia je v tomto prípade zjavne neprímeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) je absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, že pri porušení právnej povinnosti je dojednaná paušálne sumou 331,94 eur. V danom prípade neprichádza do úvahy moderácia zmluvnej pokuty, keďže síce z hľadiska prechodných ustanovení s tzv. nepravou retroaktivitou § 879 Občianskeho zákonníka je v spojení s § 145a Občianskeho zákonníka je teoreticky možná. Avšak pri spotrebiteľských zmluvách má súd za to, že účel komplexu právnych noriem vydávaných za účelom ochrany spotrebiteľa smeruje skôr k tomu, aby sa dodávateľ zdržal aj do budúcnosti uvádzania neprijateľných zmluvných podmienok a tento účel dosiahne len tak, ak sa nebude spoliehať na prinajhoršom zníženie zmluvnej pokuty dojednej so spotrebiteľom, ale súd vysloví absolútnu neplatnosť takýchto dojednaní. V komplexe vysloveného názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, že dohoda o výške zmluvnej pokuty 331,94 eur, od ktorej odvodzuje uplatnený nárok navrhovateľ dosahuje značnú intenzitu nevyváženosti a výskytu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Teda v danom prípade súd v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, že určitá podmienka použitá v spotrebiteľskej zmluve dodávateľom je neprijateľná. Súd pri svojom rozhodnutí vychádza i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bolo navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Na základe zmluvy č. 33 150 18 59 zo dňa 11.2.2008 navrhovateľ poskytol odporcovi svoje zariadenia, ktoré mu naposledy menil dňa 27.7.2009 a odporca mal prístup do sietí internet a SATRONet. Odporca sa zaviazal uhrádzať navrhovateľovi odplatu za poskytnuté služby po 22 eur za mesiac (zaviazal sa platiť štvrtročne), pritom do omeškania s platením sa dostal 1.6.2009 a za obdobie 1.6.2009 až 26.11.2009 žiadnu sumu neuhradil. Výpočtom súd zistil, že pri mesačnej platbe 22 eur má nárok navrhovateľ na sumu 132 eur, ale navrhovateľ žiada len sumu 130,40 eur, ktorú mu súd v ich rozsudku priznal. Po neúspešnej výzve navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy listom zo dňa 27.9.2010 navrhovateľ odstúpil od zmluvy, ale odporca si nesplnil svoju povinnosť plynúcu mu zo zmluvy a nevrátil navrhovateľovi zariadenia, ktoré mal od neho k dispozícii. Celková suma zmluvnej pokuty za nevrátené zariadenie prevzaté odporcom v zmysle protokolu je 72 eur. Keďže odporca bol v omeškaní, navrhovateľ sa oprávnenne domáhal úroku z omeškania z dlžnej sumy, keď navrhovateľ nepreukázal, kedy bola výzva na zaplatenie z 27.9.2010 odporcovi doručená, preto mu priznal nárok na úrok z omeškania od 20.12.2011, kedy bol jeho návrh doručený súdu a to v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v pomere úspechu vo výške 38 % a to za uplatnené úkony poskytnuté právnej pomoci, prevzatia a príprava zastúpenia a 36,52 eur, podanie návrhu na súd a 36,52 eur + 2 x režijný paušál 7,41 eur + 20 % DPH, čo predstavuje pri 38 % úspešnosti trovy právneho zastúpenia v sume 40,06 eur ($105,43/100 \times 38$) a iné trovy konania vo výške 12,16 eur ($32/100 \times 38$), čo predstavuje vypočítanú úspešnosť, keďže navrhovateľ bol úspešný len v časti 202,40 eur z celkovej sumy 534,34 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a to v časti, v ktorej súd určil, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je oprávnenie navrhovateľa ako dodávateľa uplatniť si zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur voči odporcovi ako spotrebiteľovi je neprijateľnou podmienkou, keď odvolanie podal z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), d) Občianskeho súdneho poriadku, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.). Navrhovateľ nesúhlasil s názorom

súdu prvého stupňa, že nepreukázal, že s odporcom individuálne prerokoval dohodou obsah jednotlivých zmluvných podmienok ani všeobecných zmluvných podmienok najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty, keď primárne samotný spotrebiteľ vždy určuje dĺžku časovej viazanosti zmluvy a navrhovateľ ju v tejto skutočnosti žiadnym spôsobom neovplyvňuje ani nelimituje a zároveň taktiež nevyklučuje možnosť dojednať priamo v zmluve inú výšku zmluvnej pokuty. Záleží teda iba na slobodnej vôli spotrebiteľa na akú dlhú dobu uzatvorí zmluvu a či sa vôbec rozhodne uzatvoriť ju s časovou viazanosťou, a či súhlasí so zmluvnou pokutou uvedenou vo všeobecných podmienkach. Rovnako navrhovateľ nemôže súhlasiť ani s tvrdením súdu, podľa ktorého je totožná zmluvná povinnosť zabezpečená viacerými spôsobmi, jednak úrokmi z omeškania a zmluvnou pokutou. Úroky z omeškania predstavujú v zákone zabezpečovací inštitút, ktorý má prinútiť dlžníka plniť riadne a včas a v prípade, ak mu nastane táto povinnosť, má veriteľ naň nárok zo zákona. Hoci má zmluvná pokuta podobnú funkciu, veriteľ má na ňu právo na základe písomnej zmluvy a zabezpečuje mu náhradu škody, ktorá nie je krytá úrokmi z omeškania vyplývajúcimi z povinnosti zaplatiť účastnícky poplatok za používanie služby. V konkrétnom prípade bola zmluvná pokuta uzatvorená s časovou viazanosťou na 24 mesiacov, počas ktorých má odporca uhradiť navrhovateľovi celkový poplatok za používanie služby vo výške 528 eur (24 mes. x 22 eur), ktorý bol však zmluvne zabezpečený iba do výšky 331,94 eur, čo predstavuje mieru zabezpečenia vo výške 62 %. Na základe uvedeného odvolateľ žiadal, aby odvolací súd zrušil III. výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, v ktorom súd určil, že zmluvná podmienka, týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur je neprijateľnou podmienkou a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/78/2012 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcu zaplata sumy 534,34 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a veci i správne právne posúdil.

Odvolací súd považuje obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku v príslušnej časti ako po skutkovej, tak i právnej stránke za zodpovedajúci zákonným požiadavkám kladeným na rozhodnutia súdov vydávané v takejto procesnej forme (v tejto súv. por. inak aj ust. § 157 ods. 2 O. s. p.), s takýmto odôvodnením sa je preto namieste stotožniť a naň i z dôvodu nadbytočnosti opakovania dôvodov len poukázať (§ 219 ods. 2 O. s. p.), pričom len pre úplnosť a to z dôvodu potreby vyporiadania sa s

námietkami odvolateľa (navrhovateľa) z ich odvolania (ktorého rozsahom i dôvodmi bol odvolací súd viazaný) sa žiada doplniť nasledovné:

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o pripojení v zmysle § 43 cit. zák. o telekomunikáciách, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi nezaplatil cenu za poskytnuté služby, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom období ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o pripojení uzavretá v zmysle § 43 cit. zák. o telekomunikáciách je v súlade so zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v rozhodnom období a či boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute za neprijateľné a z toho dôvodu aj za neplatné v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. .

Z obsahu Zmluvy o poskytovaní služby prístupu do sietí Internet a SATROnet č. 331501859 uzavretej medzi účastníkmi dňa 11.2.2008 (ďalej len „Zmluva“) založenej v spise vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú okrem iného aj Všeobecné podmienky spoločnosti SATRO s.r.o. na poskytovanie služby prístupu do sietí Internet a SATROnet a Cenník služieb poskytovateľa. Zo čl. IV. Zmluvy ďalej vyplýva, že odporca sa zaviazal platiť pravidelne cenu za poskytované služby TKR podľa aktuálneho cenníka TKR poskytovateľa platného v čase poskytovania týchto služieb. Listom zo dňa 27.9.2010 v zmysle bodu 18.5.3 Všeobecných podmienok navrhovateľ odstúpil od predmetnej Zmluvy, keď odporca nezaplatil cenu za poskytnutú službu do 45 dní po ich splatnosti. Podľa čl. 2 Cenníka zmluvných pokút, účastník je povinný užívať Službu v rozsahu ponúk podľa špecifikácie služieb po dohodnutú dobu a nevykonať žiadny úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy resp. ukončeniu poskytovania služby pred uplynutím doby časovej viazanosti. Ak sa účastník dopustí takého konania, je povinný zaplatiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „kľude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernicou považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

V prípade uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní služby prístupu do sietí Internet a SATROnet, bezpochyby ide o tzv. formulárovú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený žalobcom v postavení dodávateľa bez toho, aby žalovaný mal možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná zmluva svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na všeobecné obchodné podmienky a cenníky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť obdobne napísané nečitateľným písmom bez zrejmeého zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok. Závery prvostupňového súdu o neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednania majú oporu aj v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa možno napraviť iba pozitívnym zásahom, a to naplnením ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zároveň sú súladné i s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 38 Charty základných práv EÚ, podľa ktorých ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ako podstatná súčasť politiky ochrany spotrebiteľa Európskej únie sleduje rast kvality života bežných ľudí pri zohľadnení ochrany ich základných práv a oprávnených ekonomických záujmov. V tomto smere je potrebné súhlasiť s tým, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tak ako je definovaný v zmluvných podmienkach, je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak ako to správne analyzuje súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia a určuje vo výroku svojho rozhodnutia. Takto dojednaná zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi tohto konania, pretože nijakým spôsobom nerozlišuje, kedy dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi a v nezmenenej výške je podľa názoru žalobcu aplikovateľná vo vzťahu k spotrebiteľovi bez ohľadu na dĺžku trvania ich zmluvného vzťahu. Za týchto okolností je zmluvná pokuta neúmerne vysoká a predstavuje neadekvátny nástroj regulácie vzťahov medzi účastníkmi a zároveň nerovnovážne postavenie, najmä z dôvodu neúmerne tvrdej sankcie voči spotrebiteľovi pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku do výroku rozhodnutia.

Poukazujúc na ust. 153 ods. 4 O.s.p., tak súd prvého stupňa postupoval správne, ak posúdil predmetnú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute za neprijateľnú a z toho dôvodu aj za neplatnú a zároveň ju výslovne uviedol aj vo výroku svojho rozhodnutia, ktoré ustanovenie ukladá súdu v prípade určenia niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú aj bez návrhu, výslovne uviesť túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vyhlásil predmetnú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute za neprijateľnú, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. spojený s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.